

ת"פ 26166/03/14 - מדינת ישראל נגד דוד מזרחי, שרה כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 26166-03-14 מדינת ישראל נ' מזרחי ואח'

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

1. דוד מזרחי
2. שרה כהן

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשמים הודו והורשעו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום הכולל שני אישומים. באישום הראשון הודה הנאשם והורשע ב-12 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986 (להלן: "**חוק כרטיסי החיוב**") ובאישום השני הודו הנאשמים והורשעו ב-8 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב והנאשמת הודתה והורשעה ב-3 עבירות של התחזות כאדם אחר לפי סעיף 441 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
 2. על פי המתואר בחלק הכללי של כתב האישום, ביום 30.8.11, בשעה 02:00 או בסמוך לכך, חבר הנאשם לקטין א.כ. (להלן: "**הקטין**") כשברשותם כרטיס אשראי של אלה כהן (להלן: "**המתלוננת**") שהגיע לידיהם שלא ברשות המתלוננת (להלן: "**כרטיס האשראי**"), שלא כדין, ובדרך שאינה ידועה במדויק למאשימה. במהלך היום, ביצעו הנאשם והקטין, מספר רב של רכישות בבתי עסק שונים, באמצעות כרטיס האשראי (להלן: "**העסקאות**"), ביוזעם שהשימוש בו נעשה שלא ברשות. ביום 31.8.11 המשיכו הנאשם והקטין לבצע רכישות באמצעות כרטיס האשראי, כשבחלק מהרכישות השתתפה גם הנאשמת. סה"כ בוצעו בכרטיס האשראי, על ידי הנאשמים, עסקאות בסכום כולל של 6793 ₪.
 3. מעובדות האישום הראשון עולה כי, ביום 30.8.11, לפנות בוקר, פגש הנאשם את הקטין, והשניים נסעו לתחנת דלק באזור בית שמש. כשהגיעו לתחנת הדלק, חנה הנאשם את הרכב והקטין נכנס עם כרטיס האשראי וביצע רכישות של מוצרים שונים בחנות שבתחנה, הקטין חזר לרכבו של הנאשם עם המוצרים והשניים נסעו לתחנת דלק אחרת שם ביצעו שוב רכישות של מוצרים בדרך דומה.
- בהמשך אותו יום, בצעו הנאשם והקטין, בדרך דומה, עוד מספר עסקאות בכרטיס האשראי בחנויות בירושלים, ובאזור בית שמש. בחלק מהעסקאות חתם הקטין על החשבוניות תוך שהוא התייצג ככזה של המתלוננת, בעלת הכרטיס.

למחרת, ביום 31.8.11 בבוקר, הגיעו הנאשם והקטין למאפיות יעלה בבית שמש ושם ביצעו בדרך דומה, עסקה

עמוד 1

נוספת בכרטיס האשראי.

ביום 30.8.11 ובבוקר יום 31.8.11 ביצעו הנאשם והקטין 12 עסקאות לרכישת מוצרי מזון ודלק מבתי עסק שונים, בסכום כולל של 1575.38 ₪. כל העסקאות בוצעו בכרטיס אשראי שאינו שייך לנאשם או לקטין, זאת בידעם שהשימוש בו הוא לא ברשות ולא כדין. במעשיו אלה השתמש הנאשם בכרטיס חיוב בכוונה להונות.

4. מעובדות האישום השני עולה כי, ביום 31.8.11, לאחר ביצוע הרכישות כמפורט באישום 1, הצטרפה הנאשמת, אחותו של הנאשם, אל הנאשם והקטין, יחד עם בנה הקטין. הנאשמים והקטין וכן בנה של הנאשמת, נסעו למספר חנויות בהם ביצעו עסקאות נוספות, כאשר בחלק מהעסקאות התייצגה הנאשמת ככזב כבעלת כרטיס האשראי ואילו הקטין התייצג ככזב כבנה.

ביום 31.8.11 ביצעו הנאשמים והקטין 8 עסקאות לרכישת מוצרי מזון, ספורט ואקססוריז בסכום כולל של 5217.62 ₪. כל העסקאות בוצעו בכרטיס אשראי שאינו שייך למי מהנאשמים או לקטין, זאת בידעם שהשימוש בו הוא לא ברשות ולא כדין. במעשיהם אלה השתמשו הנאשמים בכרטיס חיוב בכוונה להונות. כמו כן, התייצגה הנאשמת ככזב כאדם אחר בכוונה להונות.

5. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי יתקבל תסקיר בעניינם של הנאשמים, ואם התסקיר יהיה חיובי המאשימה תעתור לעונש של של"צ, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי, כאשר עמדתה העונשית של המאשימה תבחן לאחר קבלת התסקיר, ובאי כוח הנאשמים יהיו חופשיים בטיעוניהם הן בשאלת ההרשעה והן בשאלת העונש. עוד הוסכם במסגרת הסדר הטיעון כי הנאשמים יטענו שהקטין הוא הדומיננטי באירועים וכי הנאשם השיב לקטין את החפצים אשר נטלו.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר הנאשם

6. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם בן 27, רווק המתגורר בבית שמש יחד עם הוריו. לנאשם 4 אחים, כאשר הנאשמת היא אחת מאחיותיו. לדבריו ודברי הנאשמת קיים קשר קרוב ותומך ביניהם. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם התקשה לשתף בעולמו הפנימי והרגשי, זאת לצד תיאור קונקרטי ומצומצם של נסיבות חייו, כמו גם נטייה רבה להגנתיות, מה שהיקשה על קבלת תמונה ברורה ומלאה על היחסים הבין אישיים בחייו של הנאשם בכלל ובמערכת היחסים בפרט, כמו גם הבנת הדינמיקה בבסיס ביצוע העבירות המיוחסות לו.

7. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, במגמת מכונאות, ללא תעודת בגרות. בין השנים 2007-2010 שירת שירות צבאי סדיר, כנהג. ובסיום שירות החובה שירת עוד תשעה חודשים בקבע. כיום, ממשיך לשרת במילואים. עם שחרורו מצה"ל, החל לעבוד בתחום האבטחה. ממכתבי ההמלצה שהוגשו לקצינת המבחן ממפקדו של הנאשם עלה כי הנאשם היה חייל ממושמע, אחראי, דואג וביצע תפקידו על הצד הטוב ביותר. עוד עלה ממכתב ההמלצה של מפקחו של הנאשם כאשר עבד באבטחה כי הנאשם בעל מוסר עבודה גבוה, מסור ונאמן לעבודתו, וכי מבצע את כל המשימות המוטלות עליו על הצד הטוב ביותר.

8. אשר לביצוע העבירה, הנאשם התקשה ליטול אחריות מלאה לביצועה ומסר כי עשה טובה לאחיו של חברו, הקטין, אשר ביקש להסיעו לקנות נעליים באמצעות כרטיס אשראי של אמו והוא לא ידע שמדובר

בכרטיס גנוב ושלל כוונות פליליות או כוונות רוח. מאידך, התקשה להסביר מדוע התלווה לקטין לשני ימי קניות, כאשר לאחד הימים הצטרפה אף אחותו. קצינת המבחן מסרה כי לא עלה בידי שירות המבחן להבין את הרקע לביצוע העבירות המיוחסות לנאשם נוכח גילוי הגנתיות רבה מצדו, לצד הצהרות מילוליות כי הבין שעשה טעות ולא יחזור עליה שוב.

9. אשר להערכת הסיכון וסיכויי השיקום, מסרה קצינת המבחן כי התרשמה מאדם בעל יכולות תפקוד תקין המקיים אורח חיים נורמטיבי. כן התרשמה כי לא קיימים בנאשם דפוסי התנהגות עבריינים מגובשים. מנגד, קצינת המבחן ציינה כי בקשר של הנאשם עם שירות מבחן לצד שיתוף קונקרטי בנעשה בחייו, עלה צמצום רגשי מסוים וקושי להיות במגע עם עולמו הרגשי. כמו כן, הגנותיו של הנאשם הקשו עליו להיעזר בהתערבות טיפולית לצורך בחינה מעמיקה של מניעים שעמדו ברקע למעשיו והקושי בלקיחת האחריות. כל אלה מהווים לדעתה גורמי סיכון להישנות מעורבות פלילית נוספת בעתיד.

10. אשר לשאלת ההרשעה המליצה קצינת המבחן להותיר את ההרשעה על כנה משום שמדובר בריבוי עבירות וכן נוכח הקושי של הנאשם בנטילת האחריות על חלקו בביצוע העבירות ובבחינת המניעים הנמצאים בבסיס התנהגותו העבריינית.

11. לפיכך, המליצה קצינת המבחן להטיל על הנאשם מאסר על תנאי, לצד הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות.

תסקיר הנאשמת

12. מתסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת עולה כי הנאשמת בת 41, גרושה ואם לשלושה ילדים בגילאי 16-20 שנים. היא עובדת כמטפלת קשישים במשרה חלקית. לנאשמת 4 אחים, כאשר הנאשם הוא אחיה. לדבריה ולדברי הנאשם קיים ביניהם קשר קרוב ותומך. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשמת התקשתה לשתף בעולמה הפנימי והרגשי, זאת לצד תיאור קונקרטי ומצומצם של נסיבות חייה. כמו כן התרשמה קצינת המבחן כי לנאשמת נטייה רבה להגנתיות, מה שהיקשה על קבלת תמונה ברורה ומלאה על היחסים הבין אישיים בחייה של הנאשמת בכלל ובמערכת היחסים בפרט, כמו גם הבנת הדינמיקה בבסיס ביצוע העבירות המיוחסות לה.

13. הנאשמת סיימה 12 שנות לימוד, במגמת ספרות, ללא תעודת בגרות. היא קיבלה פטור מן השירות הצבאי. הנאשמת שיתפה את קצינת המבחן כי נישאה בגיל 20 ובהיותה בהריון עם הילד השלישי, בעלה בגד בה והיא התגרשה ממנו בסמוך ללידה. עוד סיפרה כי הגרוש שלה התחתן בשנית ונולדו לו ילדים נוספים, כאשר לאורך השנים הקשר שלו עם ילדיהם המשותפים הלך והצטמצם. קצינת המבחן התרשמה כי חווית הבגידה ואובדן התא המשפחתי טרם עובדו. עוד התרשמה מהנאשמת כי קשה לה לשלב את תפקודה כהורה יחד עם תעסוקה לצורך פרנסת הבית.

14. אשר לביצוע העבירה, הנאשמת התקשתה ליטול אחריות מלאה לביצועה ומסרה כי נענתה להזמנת הנאשם להצטרף אליו בנסיעתו עם אח של חברו, הקטין, אשר ביקש להסיעו לקנות נעליים באמצעות כרטיס האשראי של אמו והיא לא ידעה שמדובר בכרטיס גנוב ושללה כוונות פליליות או כוונות רוח. מאידך, התקשתה להסביר מדוע הסכימה לקבל ממנו מוצרים אותם קנה עבור אמו. באשר לעבירות של התחזות

תיארה כי התלוותה לקטין שטען כי הכרטיס שייך לאמו והיא שימשה עבור הקטין כתחליף לאמו, ובכך תיארה עצמה כמי שסייעה ללא כוונה פלילית.

קצינת המבחן מסרה כי לא עלה בידי שירות המבחן להבין הרקע לביצוע העבירות המיוחסות לה נוכח גילוי הגנתיות רבה מצידה של הנאשמת תוך קושי לראות חלקים בעייתיים באישיותה והתנהגותה לצד הצהרות מילוליות כי הבינה שעשתה טעות ולא תחזור עליה שוב.

15. אשר להערכת הסיכון וסיכויי השיקום, מסרה קצינת המבחן כי ישנה רמת סיכון נמוכה להישנות עבירה נוספת, שכן הנאשמת תיארה מאמציה לנהל בדרך כלל אורח חיים תקין וההליך המשפטי היווה גורם המחدد את גבולות המותר והאסור עבורה, על רקע היותה מושפעת משיקולי רווח והפסד ומתוך ראיית המחירים שהיא עלולה לשלם על מעשיה. קצינת המבחן ציינה עוד כי בקשר של הנאשמת עם שירות מבחן בלטה רמת הגנתיות גבוהה ומסירת מידע באופן קונקרטי וענייני וכן קושי להיות במגע עם עולמה הרגשי. עוד הוסיפה קצינת המבחן כי לאור התרשמותה מרמת ההגנתיות הרבה של הנאשמת, מביאים אותה לידי היעדר יכולת להתבוננות מעמיקה בדפוסי התנהגות ואישיות בעייתיים וחוסר תובנת נזקקותה להתערבות טיפולית. גורמים אלה, אינם מאפשרים שילובה בהליך טיפולי, אשר עשוי היה לאיין סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

16. אשר לשאלת ההרשעה המליצה קצינת המבחן להותיר את ההרשעה על כנה נוכח התמודדותה עם קשיים כלכליים ורגשיים מחד, לצד רמת הגנתיות גבוהה מאידך המקשים עליה להתחבר באופן מלא למניעה העומדים בבסיס ביצוע העבירות. כן בלט הקושי לראות את עצמה כאדם עובר חוק, תוך עיסוק בהשלכות ההליך המשפטי על מחירים אישיים אליהם תידרש.

17. לפיכך, המליצה קצינת המבחן להטיל על הנאשמת עונש של מאסר על תנאי, לצד הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות.

טיעוני הצדדים

18. ב"כ המאשימה ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן נוכח חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה והיעדר עבר פלילי לנאשמים. לדידה מאחר שהעבירות בוצעו על רקע כלכלי והפגיעה נגרמה לחברת האשראי, יש להטיל על הנאשמים בנוסף גם קנס ופיצוי.

19. אשר לשאלת הרשעת הנאשמים, סברה ב"כ המאשימה כי יש להותיר את ההרשעה על כנה וזאת משום שעניינם של הנאשמים אינו עונה על הקריטריונים המאפשרים לסטות מהכלל ולהימנע מהרשעת הנאשמים, עוד הוסיפה ב"כ המאשימה כי שירות המבחן כלל לא המליץ על ביטול ההרשעה וכן עלה מהתסקירים קושי של הנאשמים בנטילת האחריות.

20. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן שכן לטעמו מדובר בשל"צ בהיקף משמעותי. עוד הוסיף כי, לא נגרם נזק כלכלי, וזאת משום שהייתה השבה של הכסף ועל כן אין מקום להטיל פיצוי.

21. אשר לשאלת הרשעת הנאשם, ב"כ הנאשם סבר כי הרשעתו של הנאשם צפויה לפגוע בו משום שהוא עובד כמאבטח בבית ספר והדבר יפגע ברישיון הנשק ובפרנסתו ועל כן לדידו יש להסתפק בעונש של התחייבות. עוד טען ב"כ הנאשם כי הקטין צירף את כל תיקיו מלבד תיק זה, ונידון בגינם למאסר על תנאי,

למרות שהוא העברין הדומיננטי הוא לא נדון בשל תיק זה ויש לתת דגש משמעותי לשאלת השוויון בענישה.

22. ב"כ הנאשמת הצטרף לדברי ב"כ הנאשם בכל הנוגע לקטין ולחלקו בביצוע העבירה וביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן לעניין העונש ולהסתפק בהטלת של"צ והתחייבות על הנאשמים נוכח התסקיר החיובי, נטילת האחריות ואי ביצועם של עבירות נוספות. לדידו, הגישה ההגנתית של הנאשמת קשורה לקושי שלה לחשוף את חייה ללא קשר לעבירה.

23. אשר לשאלת הרשעת הנאשמת, ב"כ הנאשמת סבר כי יש לבטל את הרשעתה, שכן הרשעתה עלולה לפגוע בתעסוקתה כמטפלת בקשישים, שזוהי משרת אמון, כך שתישאר ללא מקור פרנסה וילדיה יפגוע כתוצאה מכך.

24. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו וטען שלמד את הלקח.

25. הנאשמת בדברה האחרון מסרה שבמעשיה עשתה טעות ולא תשוב עליהם.

שאלת ההרשעה

26. בבוא בית המשפט לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים על בית המשפט לבחון על פי הלכת כתב **רע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל** הצטברותם של שני תנאים. התנאי הראשון הוא כי סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לחרוג מהכלל לפיו יש להרשיע נאשם בפלילים, וזאת מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. שנית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם. בית-המשפט העליון במותב תלתא שב וחזר על תנאיה של הלכת כתב בע"פ 5985/13 **אבן נ' מדינת ישראל** (מיום 2.4.2014).

27. שאלת ההרשעה בתיק שלפניי אינה פשוטה להכרעה, שכן מחד גיסא לא ניתן להתעלם מחומרת מעשיהם של הנאשמים כך שביצעו עסקאות בכמות שאינה מבוטלת בסכום כולל של ₪ 6793 במשך יומיים, באמצעות כרטיס אשראי שלא שייך להם. כן לא ניתן להתעלם ממעשיה של הנאשמת שהתייצגה ככזב כבעלת כרטיס האשראי. אלא שמאידך גיסא, הרשעת הנאשמים עלולה לפגוע בהם משום שכפועל יוצא מכך עלול להיגדע מקור פרנסתם.

28. ביהמ"ש העליון קבע, בשורה ארוכה של פסקי דין כי רק בנסיבות יוצאות דופן, בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה, ינקוט בית המשפט בחלופה של הטלת ענישה ללא הרשעה. ההימנעות מן ההרשעה הופכת לקשה יותר ככל שהעבירה חמורה יותר, שכן ניצבת השאלה בכל עוצמתה - האם, בנסיבות המיוחדות של העניין, השיקול האינדיבידואלי, על היבטיו השונים, גובר על השיקול הציבורי-מערכתי הכללי. (ר', ע"פ 2513/96, 3467 מדינת ישראל נ' שמש ואח', פ"ד נ (3) 682), ע"פ 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, פ"ד נד(3) 685, וכן ע"פ 9893/06 **אסנת אלון-לאופר נ' מדינת ישראל**, (מיום 31/12/07).

29. **בכל הנוגע לסוג העבירות ולנסיבות ביצוען** - עסקינן באירוע אשר נמשך לאורך יומיים בשני מועדים שונים כך שהחל ביום 30.8.11 במהלכו ביצעו הנאשם והקטין 12 רכישות בבתי עסק שונים באמצעות כרטיס אשראי אשר הגיע לידיהם שלא ברשות המתלוננת והמשיכו לבצע 8 רכישות באמצעות כרטיס האשראי גם ביום 31.8.11 כשבחלק מהרכישות השתתפה הנאשמת. כלומר, על אף ולנאשם ולקטין היו

הזדמנויות רבות להפסיק את מעשיהם, משסיימו הנאשם והקטין את הרכישות ביום 30.8.11 באמצעות כרטיס האשראי בתחנת הדלק, הם לא הפסיקו אותם והמשיכו לבצע רכישות נוספות באותו יום וביום למחרת כאשר בחלקם השתתפה גם הנאשמת וסך כל העסקאות היה בסכום לא מבוטל של 6793 ₪.

30. העונש הקבוע לצד העבירות בהם הורשעו הנאשמים הוא עד שלוש שנות מאסר, מדובר בעבירות רכוש מסוג עוון, אשר נועדו להגן על קניינו של אדם. זאת ועוד, מדובר בעבירות שבוצעו תוך תכנון מוקדם כאשר הנאשם פגש את הקטין בתחנת דלק ביום 30.8.11, חבר אליו וביצעו יחדיו 12 עסקאות בחנויות בירושלים ובאיזור בית שמש בכרטיס אשראי של המתלוננת שהגיע לידיהם שלא ברשותה במהלך אותו היום ובבוקר יום 31.8.11. לא זו אף זו, במהלך יום 31.8.11 הצטרפה אליהם הנאשמת ובנה הקטין והם ביצעו יחדיו 8 עסקאות נוספות, כאשר בחלקם עוד התייצגה הנאשמת בכזב כבעלת הכרטיס. חבירתם של הנאשמים והקטין יחדיו לביצוע העבירות במשך יומיים והתייצגותה של הנאשמת כבעלת כרטיס האשראי, כאשר ידעה כי כרטיס האשראי אינו שלה, מלמדים בבירור שהנאשמים תכננו מראש את מעשיהם, בתחכום רב ובשיטתיות ללא כל מורא מהחוק, ואין מדובר באירועים שהתבצעו בספונטניות. **מספרן הרב של העבירות** כפי שבא לידי ביטוי בכתב האישום, מצביע על כך שאין מדובר במעידה חד פעמית אלא בהתנהלות שיטתית, רצופה ומתמשכת.

31. זאת ועוד, כפי שעולה מהתסקיר, הנאשמים נטלו אחריות חלקית לביצוע מעשיהם אל מול שירות המבחן והשליכו את האחריות על הקטין יליד 1995 שהיה באותה עת בן 16, לעומת זאת בבית המשפט נטלו הנאשמים אחריות מלאה למעשיהם. עוד עולה מהתסקיר כי לנאשמים נטייה רבה להגנתיות, מה שמקשה עליהם בהבנת הבעייתיות בהתנהלותם בבסיס ביצוע העבירות המיוחסות להם וכתוצאה מכך יתקשו בלקיחת טיפול שיתאים להם.

32. מנגד, מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות לקולא, לכך שהנאשם צעיר בן 27, רווק, שירת בשירות סדיר בצבא ובשירות קבע, הנאשמת בת 41, גרושה ואם לשלושה ילדים המתקשה בפרנסת ילדיה, הנאשמים ללא עבר פלילי וזוהי מעידתם היחידה בפלילים, אין מדובר בדפוס התנהגות עברייני כרוני והם הביעו חרטה על מעשיהם. הנאשמים מנהלים אורח חיים נורמטיבי ונראה כי ההליך הפלילי עצמו היווה עבורם גורם עונשי מרתיע. כמו כן העבירה בוצעה בשנת 2011 ומאז לא נפתחו להם תיקים נוספים. הנאשמים נטלו אחריות מלאה למעשיהם בבית המשפט, כך שחסכו זמן שיפוטי יקר. עוד אציין כי לא נגרם נזק כלכלי בפועל למתלוננת נוכח העובדה כי הכספים הושבו לה על ידי חברת האשראי והוסכם במסגרת הסדר הטיעון כי החפצים שנקנו הועברו על ידי הנאשם לידי הקטין ולא נותרו בידי הנאשמים.

33. עוד נתתי דעתי לכך שחלקם היחסי של הנאשמים בביצוע העבירה הוא קטן לעומת הקטין שחלקו בביצוע העבירה הוא הדומיננטי והוא לא נתן את הדין על תיק זה שכן הוא לא צורף לת.פ. 1424-09 של בית המשפט לנוער.

34. אני סבורה כי מדובר במקרה גבולי נוכח ריבוי העבירות, והעובדה כי הנאשמת התייצגה בכזב, אך נוכח חלקו של הקטין בביצוע העבירה והעובדה כי הוא לא נדון בשל אירוע זה, הנאשמים עומדים בתנאי הראשון להימנעות מהרשעה.

35. אשר לתנאי השני בהלכת כתב שעניינו **פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם** - נקודת המוצא היא כי על ההגנה לשכנע כי הרשעה בדין תוביל ליצירת נזק קונקרטי וממשי בשיקומו או בעתידו של הנאשם.

הנאשמים לא עמדו בנטל זה להוכיח את הפגיעה הקונקרטית בהם, שכן מלבד דברי ב"כ בעת הטיעונים לעונש כי יפגע מקור פרנסתם לא הובאו כל ראיות בעניין לא לפני ולא לפני שירות המבחן.

36. אכן יש להניח כי הרשעת הנאשמים עלולה לפגוע בהם ובבני משפחתם, אלא שאני סבורה כי מדובר בפגיעה שהיא חלק בלתי נפרד מהענישה בפלילים, אך משמעות ההימנעות מהרשעת הנאשמים כמוה כאמירה סלחנית להתנהלותם, בפרט שעסקינן במי שלא נטלו אחריות ממשית לביצוע העבירה והטילו את מלוא האחריות לביצועה על קטין בן 16, כאשר הם אנשים בוגרים והחברה מצפה כי הם אלה שיציבו לו גבולות ולא יגררו אחר מי שצעיר מהם בשנים רבות וינצלו את "הפרצה" שמצא. לדידי חומרת נסיבות ביצוע העבירה הן גבוליות המאפשרות לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים ובאינטרסים ציבוריים חיוניים הכוללים שיקולי גמול והרתעה, וזאת רק כאשר מדובר בפגיעה קשה וקונקרטית בנאשמים, ובמקרה דנן כלל לא ברור כי אכן הרשעה תוביל לפגיעה בפרנסתם.

37. זאת ועוד, במקרה שבפניי, אף קצינת המבחן התקשתה לבוא בהמלצה לביטול הרשעתם של הנאשמים. גם בע"פ 5931/13 פלוני נ' מדינת ישראל (ר' עמ' 9 פסקה 11), שירות המבחן לא בא בהמלצה חד משמעית בדבר אי הרשעת הנאשם ובית המשפט קבע כי בלא המלצה כאמור - אי הרשעה תהא נדירה:

"אכן, ההחלטה הסופית נתונה בידי בית המשפט, אך שירות המבחן הוא כלי עזר רב חשיבות ויש משקל לא מבוטל לעמדתו... אי הרשעה במקום שלא ניתנה על ידי שירות המבחן המלצה חד משמעית תהיה נדירה".

38. אשר על כן החלטתי להותיר את הרשעת הנאשמים על כנה.

העונש המתאים

39. הצדדים לא היו חלוקים בשאלה זו וסמכו ידיהם על המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשמים עונש של של"צ. יחד עם זאת ביקשה המאשימה להטיל עונש של קנס ופיצוי. מאחר שלא ברור מה היקף הנזק שנגרם לחברת האשראי ומוסכם כי הרכוש שנקנה הועבר לקטין, ומאחר שהיקף השל"צ הוא משמעותי לא מצאתי להטיל קנס או פיצוי.

40. החלטתי להטיל על כל אחד מהנאשמים עונש זהה למרות שמעשיהם שונים, שכן מחד לנאשם מיוחסים מקרים רבים יותר של הונאה בכרטיס חיוב והוא זה שהוביל לשיתופה של הנאשמת בביצוע העבירה, אולם הנאשמת עברה עבירות של התחזות כאדם אחר דבר המוסיף נדבך חומרה נוסף לאירוע.

41. אשר על כן החלטתי להטיל על הנאשמים את העונשים כדלהלן:

א. שלושה חודשי מאסר, הנאשמים לא ירצו עונש זה אלא אם יעברו בתוך שנתיים מהיום על העבירות בהם הורשעו.

ב. שירות לתועלת הציבור, בהיקף של 220 שעות, במסגרת "בית לשכה לשירותים חברתיים בית שמש" הנאשם בתפקיד עזרה

במטבח, גינון והסעות והנאשמת בתפקיד עזרה במכבסה ובמטבח במרכז טיפולי "רטורנו". אם יהא צורך לשנות את מקום ההשמה, יבצע שירות המבחן את השינוי, וידווח על כך לבית המשפט.

ג. הנאשמים מוזהרים כי אם לא ישלימו את צו השירות לתועלת הציבור, ידון עונשם מחדש.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.
ניתן היום, י"א שבט תשע"ו, 21 ינואר 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשמים.